

- ше іѣ хванѣла огница, и молихѣ го за неіѣ.
 39 И той застанѣ надѣ неіѣ и запрѣти на огницѣ-
 тѣ, и остави іѣ; и тозѣ часѣ станѣ тя и слу-
 гуваше имѣ.
 40 И когато залѣзуваше слѣнце-то, всичкы кои-
 то имахѣ болнавы отѣ всякаквы болести, дове-
 дохѣ гы при него; а той като възложи рѣцѣ
 41 на всякого едного отѣ тѣхѣ, исцѣли гы. Отѣ
 мнозина още и бѣсове исхождахѣ съ крѣскѣ,
 и казувахѣ: Ты си Христосѣ, Сынѣ Божій. И
 запрѣщаваше имѣ и гы не оставяше да гово-
 рять, понеже го познавахѣ че е Христосѣ.
 42 И като станѣ день, излѣзе и отиде въ пусто
 мѣсто; и народѣ-тѣ го дирѣше, и дойдохѣ при
 него; и задръжавохѣ го да си не иде отѣ тѣхѣ.
 43 А той имѣ рече: Че и въ другы-тѣ градове
 трѣбва да благовѣстѣ царство-то Божіе: поне-
 44 же на това сѣмѣ проведенѣ. И проповѣдуваше
 въ съборища-та Галилейскы.

ГЛАВА 5.

- 1 А веднѣжѣ когато народѣ-тѣ го притискаше
 да слуша слово-то Божіе, той стоеше при езе-
 2 ро-то Геннисаретско; И видѣ двѣ ладіи че стое-
 хѣ по край езеро то; а рыба-ри-тѣ бѣхѣ излѣ-
 3 зли изѣ тѣхѣ та испирахѣ мрѣжы-тѣ си. И ка-
 то влѣзе въ еднѣ отѣ ладіи-тѣ, която бѣше Си-
 монова, помоли го да іѣ отдалечи малко отѣ
 земіѣ-тѣ; и сѣднѣ та поучаваше народѣ-тѣ отѣ
 4 ладіи-тѣ. И щомѣ прѣстанѣ отѣ да говори,
 рече Симону: Оттегли *ладіи тѣ* въ дълбочинѣ-
 тѣ, и хвърлѣте мрѣжы-тѣ си да уловите *рыбѣ*.
 5 А Симонѣ отговори и рече му: Учителю, цѣлѣ
 ношѣ сѣмѣ трудили и не уловихмы нищо; но
 6 по твоиѣ-тѣ рѣчѣ ще хвърлиѣ мрѣжѣ-тѣ. И то-
 ва като сторихѣ, уловихѣ много множество